

מנהיגי חינוך יקרים!

פרשת בהעלותך – עד "שתהא שלהבת עולה מאליה"

"בהעלותך את הנרות, אל מול פני המנורה, יאירו שבעת הנרות".

שואלים חז"ל מדוע לא נכתב פשוט "בהדליק את הנרות" ומסבירים כי לשון זו מלמדת שהכהן צריך לעסוק בהדלקה עד "שתהא שלהבת עולה מאליה" ששלהבת האש תתרומם מכוחה העצמי- מכוח השמן שבנר ולא מכוח האש שמגיש המדליק. לכאורה, הלא כל אדם מבין שזוהי הדרך להדליק נר שהאש שבראש הפתילה מושכת מהשמן שבנר. אם כן לשם מה יש צורך במילה מיוחדת שתלמד כיצד מדליקים נר- שמן. כשהתורה מורה כיצד להדליק את המנורה, כוונתה בעצם להורות: כיצד ללמד תורה, כשהמחנך רוצה להבעיר את אש התורה שבידו ולהדליק בה את נפש התלמיד- צריך שתעסוק בו, עד שאז זו תבער מכוחו העצמי, שגם כאשר יסיר המחנך ידו- תמשיך שלהבת החכמה לבעור משמנו האישי. ההוראה, צריך שתהיה בבחינת "תן לחכם ויחכם עוד". אם רוצים לעשות התלמיד "חכם" יש לדאוג "שתהא השלהבת עולה מאליה" – שיוכל גם לחדש מעצמו, להבין דבר מתוך דבר. כל עוד האש שנתת בו לא התחברה לשמנו הפרטי, לכישרונותיו האישיים, הרי שזה בבחינת מאגר מידע.

על הציווי העלאת נר התמיד ע"י אהרון הכהן כותב המדרש כי אהרון קיבל חלישות הדעת, לאחר שראה את כל הנשיאים מקריבים קורבנות, אמר בליבו "כל הקורבנות האלו, ומה יהיה חלקי?" אמר הקב"ה, שלך גדולה משלהם, שאתה מיטיב את הנרות". אהרון הכהן מתלהב מהיוזמה של הנשיאים, מההתנדבות שלהם. הם לא היו חייבים, הם לא ביצעו שום הוראה ושום פקודה, הם החליטו לתת מעצמם. בספר במדבר יש עוד הרבה יוזמות: יוזמה של נזיר, פסח שני, בנות צלופחד המבקשות נחלה... יש משהו מלהיב בהתנדבות. אעפ"כ אומר הקב"ה, בהדלקת נר התמיד, כי יש שורש לכל היוזמות והוא עבודת התמיד- עבודת קודש יום יומית שעסוקה בהטבה יום יום יומית. "בהעלותך את הנרות"- העובדה שכל יום מעלים את הנרות, כל יום דואגים מחדש לאיכות השמן והפתילות, שורש כל היוזמות הברוכות נובע תמיד ממשו תמידי ההולך וצומח, יום יום, שעה שעה, בתוכי הנשמה שלנו. בהעלותך!!

נביעה מתוך אמונה

שלושת כלי הקודש עומדים בהיכל: המנורה, מזבח הקטורת ושולחן לחם הפנים- רומזים לשלושת העמודים עליהם העולם עומד. המנורה - רומזת לעמוד התורה, סמל החוכמה "הרוצה שיחכים- ידרים". מזבח הקטורת – רומז לעמוד העבודה "תכון תפילתי קטורת לפניך". השולחן – רומז לגמילות חסדים, שבאין מקדש "שולחנו של אדם מכפר עליו" בכך שמכניס אורחים ומאכילים על שולחנו. השורש לשלושת הכלים הללו שבהיכל ניצב בקודש הקודשים: ארון ה' הרומז לאמונה, שהיא היסוד לכולם. לימוד התורה, עבודת הקורבנות, התפילה וכן גמילות חסדים – צריכים לנבוע מן האמונה.

כמובילי חינוך אנו מכוונים שהלמידה וההפנמה של תלמידנו תנבע מכוחו העצמי של הלומד באופן שיוציא מן הכוח אל הפועל את כוחות הלמידה והכישורים שלהם. לצד יוזמות מבורכות המתקיימות בבתי החינוך אנו מבינים את ערך ההתמדה, ההעמקה, ההטבה היום יומית שהיא היסוד המאפשר את המקום ליוזמות המבורכות וכל זה מתוך עולם אמוני שלם.

בתקופה זו של חזרת תלמידנו לשגרה אנו ממשיכים להטמיע בהתמדה כלים ללמידה באופן שיבטיחו כי גם בצאת תלמידנו מבית החינוך יגלו עצמאות באופן ש"השלהבת תעלה מאליה". זה הזמן לחזק אחריות לעבודת ה', לקיום מצוות, יכולת התמדה לצד אורניות דיגטאלית ולהמשיך לחזק ולחסן את הפן הרגשי והחברתי.

בברכת שבת שלום וברכת בריאות בבית ובבית החינוך

שושנה נגר